

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Indbydelseskrift

til

den aarlige Hovedexamen

ved

Arendals Middels- og Realskole

i Juni og Juli 1863.

Om det Engellske

SLANG og **CANT**

af

Edw. Wittrup.

Arendal.

L. D. Hjorthøys Bogtrykkeri.

1863.

Da vort Lands Lærde- og Middelskoler i Lighed med flere andre have faaet den Indrømmelse, gjennem Skole-Programmer paa offentlig Bekostning at kunne udtale sig om Skolen eller behandle et Emne af videnskabelig eller didaktisk Interesse, har man for denne Skoles Vedkom- mende iaar benyttet Anledningen til ved Prove-Ark at gjøre en videre Kreds bekendt med et lidet Arbejde, som i Aarets Lob vil udkomme fuldstændigt, hvis det lover at finde en gunstig Modtagelse. For Enhver, som interesserer sig for det engelske Sprog og som ønsker at blive ret for- troligt med det fra forskjellige Sider, for Enhver, som i sin Læsning har fundet sig hemmet ved mange uforstaaelige Ord, vil denne lille Bog være til nogen Lættelse, især under Læsningen af nyere Forfattere i den engelske Lite- ratur, og vil kunne betragtes som et Supplement til den engelske Ordbog.

Om Emnet selv henvises til efterfølgende Indledning.

Det er en Kjendegjerning saavel som en forklarlig Ting, at der i alle Lande, hvor Civilisation og Dannelse gjøre sig gjældende, ogsaa i Sproget maa aabenbare sig Phænomener, som karakterisere Dannelsen hos de høiere Stænder og Mangelen derpaa hos de mindre Belærte og den lavere Stand. Man finder saaledes, at visse Udtryk, Talemaader, ja næsten et heelt Sprog i lange Tider har været fælles for Folk af en vis lavere Klasse og især hos Saadanne, som have haft gyldig Grund til at beholde deres Meddelelser for sig selv og Sine. Landstrygere, Tyve og Ugjerningsmænd have derfor i mange af Europas Lande dannet sig et eget Sprog eller ligesom forbeholdt sig visse Udtryk, som for Uindviede have været et Mystorium, men for dem selv et beqvemt Skjulemiddel for deres Hensigter.

I de mange ombvandrende asiatiske Stammer, som førte og føre et omstreifende Liv, ubundne ved andre Landes Religion og Love, fandt derfor alle Slags Lovovertrædere og især Tyve forønskede Kammerader og i Nodens Tid et beqvemt Tilhold. Især ere „Zigeunerne“, som vi benævne Racen, almeent udbredte og have i mere eller mindre Grad blandet sig med Europæerne, uden derfor væsentligt at have tabt sit karakteristiske Præg i Levemaade og ydre Personlighed. Hos os vide vi, at „Fantefølger“, ligesom „Ratmænd“ i Danmark, have et eget Sprog og dette eller „Motivelsk“ er, som Personerne selv, som oftest af Zigeuner-Oprindelse. De Franske have deres Bohémienne og Argot, Tydskland sit Zigeunersprog, Spa-

nen Rommani, Italien Cingari og England sine Gipsies. Men fra denne vulgaire Kilde udbredte sig i England — hvorom vi her nærmest have at afhandle — visse Udtryk, som vi for det Første ville benævne Slang, til simple Folk, som nærmest kom i Berørelse med hine tvivlsomme Personer, og fra Gaden kom de ind i Huset og bleve snart adopterede paa Grund af deres forskjellige virkelige eller indbildt gode Egenskaber, som træffende, muntre eller supplerende Udtryk.

At Slang i England maatte og maa kunne blive mere populært og vinde større Udbredelse end i mange andre Lande grunder sig vistnok for en stor Deel paa de stadsborgerlige Forholde og Formuesomstændigheder. Det sociale Liv i England adskiller sig meget fra andre Landes; Adel og Aristokratie er her det mægtigste i Verden, og vil, saalænge Arveloven bestaaer, kunne opretholde sin Magt. Dette fremragende Fortrin maa af dets Besiddere bevares, og det frie engelske Folk seer ogsaa dette saa meget mere som Aristokratiets uhyre Magt er den øvrige Deel af Nationen et Værn mod Magtens Misbrug fra Souverainens Side, og en Garantie for Bevarelse af borgerlige Rettigheder. Men denne Stræben efter at bevare det Bestaaende i sin Heelhed, Konservatisme, leder nødvendigvis til, at den aabenbarer sig i det Jdre og i Verelsholde med Samfundets forskjellige Standstrin. Etiquette bliver derfor en nødvendig Folge af denne conservative Aand, og den Magt, som Rigdom, Dannelse og politisk Indflydelse hos de adelige og høiere Stænder udøver, værdsættes tilbørligt af Uadelige, som villigen indromme dem, hvad de med Nette prætendere, uden derfor at opgive Noget af egen Frihed eller Rettighed, og vise en stor Respekt for disse Folkerettens Bærere og Landets Støtte. Sproget bliver derfor ogsaa konservativt behandlet i Skrift og dannet Tale, overalt hvor Forholdene kræve det, og Ingen, som har sin egen Stilling og personlige Dannelse og Væ

fjær, vilde hove at sætte sig ud over det alment erkjendte
 danuede Sprog. Dog for denne Strengthed og Diebliffets
 Zvang holder Ungdommen og Middelflassen sig skadesløse
 ved udenfor hine Forholde at bruge sine egne frie Udtryk
 og Talemaader. Paa den ene Side er Nationens burleske
 Humor — især i de lavere Stænder — dertil en mægtig
 Spore og bliver understøttet af dens store borgerlige Fri-
 hed; paa den anden bliver saadant Sprog ikke avet ved
 nogen sproglig Dømsstol, der kan raadspørges i Tvivlsstil-
 fælde eller condemnere Ord og Phraser, som Noget, der
 ikke tilhører godt Sprog. England har ikke, som Frank-
 rig, Spanien og Italien nogen „Akademiets Ordbog“, og
 hvormeget end man har erkjendt og erkjender Nyttens af et saa-
 dant Værk, er intet saadant endnu paabegyndt, og det nyere
 Sprogs voldsomme Innovationer ville daglig vanskeliggjøre
 et saadant Arbeide. Man har derfor kun at holde sig til
 en enkelt Mands Auctoritet i Mangel af Bedre, og Dr.
 Johnson og tildeels Richardson og N. Webster blive con-
 sulerede angaaende det egentlige Sprog, medens Walker
 er en Auctoritet for Udtalen. Den sidste har adskillige
 Modstandere og hvad de første angaaer, forslaae de ikke
 til nærværende Tids Behov. Thi den idelige Myntning
 af nye Ord er virkelig baade paafaldende stærk og altid
 vorende, og de sidste tredive Aar have — især i London
 — frembragt en saadan Masse af nye Ord, at den, som
 ikke har fulgt Tiden eller rettere hos Londonerne søgt
 Oplysning og Belærelse, vil under Læsningen af Nuti-
 dens humoristiske Forfattere eller ved Opførelsen af muntre
 eller burleske Comedier, som Englænderne altid have
 haft stor Smag for, komme i stor Forlegenhed. Stø-
 der man — Udlanding eller Ikke-Londoner gjør her
 ikke stor Forskjel — paa Ungdommens sorgløse Meddelel-
 ser, muntre private Samtaler og Spads, horer komiske
 Skuespil, den Ugenertes „Wiz“ og lystige Ordspil, kan det
 let hændes, selv for den Kyndigste i Engelsk, at han Lidet

eller Intet heraf forstaaer, da Hovedpointet er et Udtryk, hvis Betydning han ikke kjender. Naar man saaledes paa den ene Side har et stort Valg af udmærkede og vittige Forfattere eller Anledning til at høre mangen opmuntrende Dvifhed, og paa den anden Side forgjæves gennem selv de største Lexica søger Nøglen til disse Gaader, turde det maaskee ikke anses for et forgjæves eller uvelkomment Arbejde, om et lidet Forsøg paa en Haandsrækning i denne Henseende blev forsøgt. Hertil kommer jo specielt for vort Land og vor Tid, at Interessen for alt Engelsk og naturligtvis for Midlet til at gøre sig fortroeligt hermed — Sproget — hos os har tiltaget overordentligt; det er ikke nu som for 25—30 Aar siden, da den, der lagde sig efter Engelsk, af mange Philologer og Skolemænd betragtedes omtrent med samme Dine som en Hæretiker af Orthodoxe.

Vi talte for om de dannede Klasers Uengstelighed og Frygt for gennem Sproget at compromittere sig og saa at sige fornægte sin Dannelse, og dette kommer især til Synne hos de største Lexicographer. De ere i Almindelighed ganske tause, naar det gjælder disse nye Ord, disse Sprogets naturlige Born, og denne lingvistiske Taushed har oftere beviist sig at være en Tvang og paatagen Stivhed, der har bragt dem til adskillige Inconsequentser. Man har saaledes Exempler paa, at Lexicographer, som i en Fortale eller i en anden forbigaaende Anledning have brugt et Udtryk af Slang, aldeles ikke vove at omtale Ordet paa dets Plads i Ordbogen, men enten aldeles ignorere det eller sige, at det er „vulgar“ og give ingen Forklaring.

Ja, Sproget holder det civiliserede England stærkt i Ase, og det er ofte virkelig snart en Provesteen, snart en Fælde. De, som ville efterabe „high life“ — og deres Tal er stort, som Thackeray, Dickens, Ferrolld o. fl. bevidne —, komme ofte tilforn og til Skamme og vise af deres Sprog, at de ikke høre til den Fornemhed, de stræbe efter. Nigdom forblinder og frister til at troe, at Alt er

tilfals og opnaeligt for Penge. Den sande Aandsdannelse vil naturligtvis kun betjene sig af dannet og reent Sprog og kun derpaa kan man kjende den sande gentleman, „thi, siger Bulwer, man har nok af Kjeltringer med smukke Handsker“. Nutildags er Schibolettet: h eller ikke h.

Denne Frygt for ved Brugen af de nygjorte og uautoriserede Ord at blive mistjendt kan være berettiget nok og ingen Dannet i England vil vist optræde som Advokat for simpelt eller slet Sprog; men en fornem Fornægtelse af nyere Ord, som ere nyttige og som bitterlig have trængt ind i Sproget, er visseelig ikke noget godt Middel til at holde Sproget reent; en Ordbog=Forfatter slipper lettest ved at tie ganske stille eller under sør anførte Paaskud gaae Ordet løselig forbi. Men hvorledes løser han derved sin Opgave og møder det Ansvar, han har til sit Publikum? Tiden vil visseelig gjøre sin Magt gjældende i den Retning, hvori man nu har begyndt at gaae frem trods Enkeltes Modstræben. I en tidligere Periode har C. Dickens ytret: „Slang will be forgotten, when civility becomes general“; men hans tyveaarige fortsatte Skribent=Virksomhed efter hiin Tid har, baade for hans eget og Andres Bedkommende, hidtil ladet denne Prophetie uopsyldt.

Det synes derfor, at medens Ungdom og Middelstand have afkastet Sprogtvangen og bruge sine Udtryk i et ugeneret Liv og nydende sin Frihed, har Kastesforskjel og Stolt=hed sed sin Fordom og Uvillie mod det nye Sprog, — fordi det kommer nedensfra og ikke fra de sædvanligt Tone=angivende — ligesom dæmmed Ordene op.

Vi ville nu som forberedende Indledning til denne lille Ordbog søge at forklare de forskjellige Udtryk, hvor=med disse nyere Ord betegnes, deres Oprindelse, forskjellige Betydning og den historiske Fremskridt, de i Tidens Løb have gjort.

CANT.

Det er ikke sjældent at høre Udtrykket Cant forvekslet med Slang; og dog er dette ikke rigtigt, da hvert har sin særegne Betydning. Cant bærer i sit Navn ogsaa sin Forklaring; det var oprindeligt en Udtryksmaade, som Betlere, Landstrygere og fattige Tyve i en klagende, hvinende og ynkelig Tone — *to chaunt* — betjente sig af, for at vække Medlidenhed, og det som oftest under Paaskud af en eller anden Ulykke eller legemlig Svaghed. Mange af disse saaledes brugte Ord og Talemaader havde Tiggere og Tyve laant af omstreifende Zigeunere — Gipsies — med hvem de ofte deelte Byttet af et Tyveri. Dette „old Cant“ findes allerede for en Deel omtalt og optegnet for næsten 300 Aar tilbage og var da udelukkende et Kjeltringsprog. Det var desuden fra først af ogsaa Zigeunernes hemmelige Sprog og Nyttens i at adoptere det var indlysende for saadanne Folk. Skjønt dette saaledes for en stor Deel kom fra Zigeunerne, fik det dog stadig Tilvæxt af andre Sprog-Elementer; man gjenfinder her saaledes uden Noie Angel-Sarist, Skotsk, Fransk, Spansk, Italiensk og Dialekt-Udtryk fra engelske Provindser. Cant er saaledes det ældste og egentlige Tyvesprog, som ikke indskrænker sig til enkelte Udtryk; det svarer til det franske Argot, og blev senere kaldet: *Flash language* — Tyvesprog, eller *Lingo* — Landstrygersprog. Nutildags benævnes det *St. Giles Greek* (St. Giles, et Tyvekvarter i London, som nu er nedreven), eller *Thieves' Latin* eller *Cantling language*. Exempler herpaa kan læses i *Cornhill Magazine* No. 35 s. „Professional thieves“.*)

For altsaa ikke at forveksle Cant og Slang ville vi erindre, at Cant er det gamle, hemmelige Sprog eller Udtryksmaade, som var og er et „Sammenholdsprog“, for at skjule Hensigter og Handlinger for Udenforstaaende, men

*) See E. Sundts „Beretning om Fante- eller Landstrygerfolket i Norge“, S. 171 og sqq.

meddele dem til sine Egne. Og hvem der har adopteret det og fremdeles opretholder og beriger det kan sees af en Yttring i ovennævnte Cornh. Mag. at: „the London thieves are the fountain and authority for all new Cant.“

CANT og SLANG.

Da Slang i Zigeunersproget i England har samme Betydning som Cant, brugtes tidligere begge Udtryk i samme Mening og var udelukkende alle Gæsthyves hemmelige Tun-gemaal; dog var Slang nærmest betegnende for Gipsies. Men efterhaanden som disse Udtryk bleve mere kjendte og der fandtes Folk, som holdt dem for brugbare og gode, opstod der Forskjel mellem det egentlige Cant og Slang. Saalænge dette stod paa et Overgangspunkt, brugtes Benaævnelserne om hinanden, og dette forklarer os, hvorledes endnu Mange forblande disse Udtryk. Naar derfor Cant bruges udenfor den ovenangivne Betydning, da er det den gamle Udtryksmaade for hvad man nu kalder Slang, eller med andre Ord, meget Cant er bleven Slang. Som Ord-bogen vil vise kan det ofte være vanskeligt nok at gjøre nogen bestemt Forskjel, da hver kan bruges efter sine respektive Diemed og Natur; en Thy kan vise sig lystig og underholdende for sine Kammerader i Maaden, hvorpaa han tillige underretter dem om en Plan eller Hemmelighed. De ere derfor forenelige og dette har maaskee bevirket Forverlingen. I Corn. Mag. siges saaledes etsteds: „the thieves were rattling off their cant and slang“. Forresten bruges Ordet cant ogsaa om Kastesprog, da særegne Udtryk, som bruges i Haandværk, Sømandsprog, Skole- og Universitetsprog o. s. v. ere udelukkende for Standen og Klassen, og opretholdes naturligtviis som saadanne. At cant og slang ogsaa her ere forenelige følge af deres respektive Betydning og Brug.

For yderligere at kunne skjelne mellem disse Udtryk ville vi dernæst særskilt behandle:

SLANG.

Slang betegnede tidligere kun Udtryk, som vare anvendelige i gemeent Liv og var følgelig temmelig indskrænket i Sammenligning med Nutidens Slang.

Old Slang brugtes derfor kun i grov Spads af og blandt berusede Personer, i lidenskabelige Dieblif o. s. v.; og til at danne kraftige og satiriske Dage eller Klængenavne var det et beqvemt Middel. Dets Brug var derfor vistnok begrændset og kom ikke i umiddelbar Berørelse med det correcte Sprog i Almindelighed; men usædvanligt var det heller ikke at høre. Man maa nemlig ikke tænke paa Nutidens bedre moralske Tone i det ydre sociale Liv, hvor enhver Plumshed, Grovhed eller Udsvævelse stemples som fortjent; betragte vi det 18de Aarhundredes engelske Forfattere og Digtere, og lære deres Liv at kjende, vil det ikke forundre os, at vulgairt Sprog baade blev brugt og afgjort. Læser man Congreve's Comedier og andre dramatiske Forfatteres Arbejder, vil man nok nu forbauses over de Drøiheder i Titler og Tiltale, som deri forekomme og i hvilken Grad de ere fyldte med Slang; naar man erfarer, hvorledes R. Steele og mange Conforter levede i „Grubstreet“, tilbragte en stor Deel af Dagen paa Bærtshuse og berusede sig, hvorledes de største af Datidens Digtere maatte boe paa usle Dvælbærelser eller Hoeloft, hvortil Bærten havde Stigen, og Frygten for at blive sat i Gjeldsarrest bestandig plagede dem, saa kan man nok tænke sig, hvad Virkning Saadant maatte have paa deres Aandsprodukter og hvad Selskab de ofte maatte komme i Berørelse med. Meget blev ogsaa skrevet inter pocula paa selve Biihusene. Thackeray har i „English Humourists“ beskrevet dette Skjonaandernes Liv og Levemaade; ligesaa Lord Macauley i: „Critical and historical Essays“. Det var derfor ikke blot simpel Pøbel, som brugte Ordet „Noll“ som Dgenavn paa Cromwell, ligesaaalidt som senere „Bo-

ney“ for Bonaparte og „Nosey“ (han med den store Næse) for Wellington.

Som ovenfor er berørt er det egentlige Cant ifølge sin Oprindelse og sit Formaal af en mere statarisk Natur. Dette er ikke Tilfældet med Slang, som tværtimod er af verlende Charakter og stedsø tiltager, til Skade for Sprogets Reenhed og individuelle Præg blandt andre Sprog. Cant, i almindelig Forstand, er indskrænket til visse eller laveste Klasser; Slang har ikke mere nogen Grændse i den Henseende, og da engelske Forfattere (hvorom mere nedenfor) selv høit og med Beklagelse omtale denne Kjendsgjerning, har man ingen Grund til at betviise det. Personlig Erfaring og Læring af forskjelligartede Forfattere kan desuden ogsaa overbevise Udlændingen herom.

Til Modsatning af old Slang benævnes det nu brugelige: modern Slang. Forskjellen ligger deels i, at det sidste er i høi Grad bleven beriget, og at Ordene mangle den mere bestemte Derivationskilde, som det gamle, støttende sig til forskjellige Sprog, synes at kunne opvise. Modern og fashionable Slang er ofte beriget med Ord, som ere valgte for deres blotte onomatopoietiske Egenkab eller af euphemistisk Grund eller for deres komiske Lyd, støbte ved en eller anden Leilighed o. s. v.

Dg hvad forståes da ved Slang? Det lader sig vel ikke kortesig definere, men vi ville forklare det ved at sige: at det er burleske Talemaader, pudserlige Hentydninger, snurrige Betegnelser for Personer, Ting eller Steder, verlende og voxende med Mode og Smag og som ved længere og ustandset Brug have faaet et Slags Hævd. Det kan yderligere forklares som Sprog eller Udtryk, der reise sig af en vis Lyst — især hos unge Mennesker — til at lægge for Dagen et fortroeligt Bekjendtskab med Livet, eller vise muntert Kammeradskab. Det er snart en Byebittighed eller et ephemerisk Klængenavn, snart et Spøg fra Gaden eller Theatret, o. s. v.

Som Exempel kan anføres: tin, i Betydnu. Penge, weed (Ukrud) for: Cigar.

At det i sin Grund er en Efterbelse af simpel Tale er klart, og, seer man nærmere til, er det forklarligt nok. Interesserer En sig for sports, saa tilegner han sig snart visse i Bedriften brugelige Slang-Udtryk, for ikke at staae tilbage, naar han er blandt erfarne sportsmen, og blive drillet for Brugen af Udtryk, som Faget ikke har stemplet. Hvor mange Anekdoter have ikke Jægere at fortælle om Windviedes Misforstaaelse af Jagtsprog? Og i England, hvor det næsten er en Tilbørlighed at forstaae og drive paa Eignende, er saadan Terminologie end mere udpræget. Forsængeligheden er her dygtig med i Spillet. Som Exempel herpaa kan anføres hvad en engelsk Forfatter satirisk lader en fornem ung Dame sige, som var en ibrig Rytteriske og Elsker af Jagt og folgelig burde forstaae sig paa horse-flesh. Da hun hørte en gammel sportsman ved et Jagtmøde sige om en svagbenet Hest, at den var „rather groggy on his pins“, forbausede hun de tilstedeværende Herrer og Damer ved at tilsvare: „very groggy“! — i den Tro, at Udtrykket hørte til Jægersproget.

Forresten skal der Lidet til for at fabrikere nyt Slang — især i London; en pludselig oprømt Stemning, en Omstændighed eller Begivenhed af særlig Slags, en literair Frembringelse og Eignende er tilstrækkelig til at støbe og antage Ordet, og da Slang staaer i Gunst hos den store Hob og Ungdommen, kommer det snart i Circulation. Andre Anledninger ere Parlamentsvalg, Bæddeløb, Boren og „last life“ o. s. v., — i Forstningen vistnok meget simple Udtryk, men senere adopterede.

Modern Slang er forøvrigt just ikke altid nystøbte Ord; ofte er det gamle, kjendte Ord, men med nye eller suurvig Betydning.

Efter denne Oversigt ville vi sige, at Modern Slang bestaaer i uautoriserede Ord eller Phraser, som ugeneret

Tale og Munterhed, Ungdommen — som søger sin Frihed —, Sportsmen, som elske sin Bedrift, eller Folk, som have Lyst til at sige morsomme, pudsig eller lystige Ting, betjene sig af ligesom til en Variation paa det vante Sprog. Men det er derhos ogsaa et *lingua sua cuique*, som er beregnet paa en vis Kreds. Man maa, ved at læse Lord Macaulay's Forderung til Sproget, at „the first law of writing is this, that the words employed shall be such as convey to the reader the meaning of the writer“ og anvende dette paa Slang, tænke paa Talleyrands bekjendte Ord: at Mennesket har faaet Talen for at skjule sine Tanker; thi Slang og Cant skal efter sin oprindelige Bestemmelse ikke forstaaes af Alle og Enhver, og dets tiltagende Rigdom gjør, at det nu ikke kan forstaaes af Enhver — uden særegen Hjælp.

Betragtet fra engelsk Standpunkt bliver Slang af alle sande Benner af Dannelse og dannet Sprog betragtet med Uvillie, ja af Nogle aldeles fordømt. Man kan ikke forstænke Noget heri, da Slang virkelig er et uskjønt Skud paa Sprogets Stamme og bærer ofte Naahedens Præg og Stemplet paa sin oprindelige, lave Byrd. Og jo større Fremskridt Slang gjør, desto stærkere bliver Enfelses Klage og Protest, — Noget, som dog i Længden sandsynligviis lidet vil nytte. Som Exempel paa saadan Udtalelse kan her nævnes det velbekjendte Blad „Punch“. Skjønt det ofte drager til Fjeldts mod den voxende Sprogfiende, kan det ikke fornægte sit — og det nationale — Humor, og ofte regner det allerede i næste Spalte med Slang. Dog — gaaer Friheden for vidt, er det alvorligt nok. Saaledes siger Punch (No. 1021): „Of a truth the English language is in a terrible sad way. What with the sever for French phrases that rages with some writers and the rash of Greek and Latin that keeps breaking out in others, there will soon be very little of pure healthy English left. Add to this the coarse vulgarities that Brother Jo-

nathan has sent us, and the eruption of Slang phrases wherewith we are infected, thanks mainly to the efforts of the authors of burlesques, and it will surely be acknowledged that the tongue of Mr. Bull is in a most unhealthy state“.

Blandt de farligere Slags, siger Punch, ere Slang terms, naar de bruges i Handel og Næring; thi, hvor smagløse og raac de end ere, bliver Folk lettelig vant til at høre dem og ledes uformærket ogsaa til selv at adoptere dem. „Thus (siger P.) becomes our language more and more corrupted, and the work of purging it more loathsome and appalling. Even Punch, the modern Hercules, might shrink from the enleavour to cleanse the fouler than Augean filth, which has been heaped on it.“

Parry Gwynne, Forfatter af den bekjendte lille Bog: „A word to the Wise“, flager høit over, at selv Aristokratiet kan nedlade sig til Slang. „Though the upper ranks have a right to give the tone to the language, as well as to other social habits, it is their duty to maintain that right by meriting it, and when they degenerate into „slip - slop“, and condescend to manufacture what we may fairly term an aristocratic Slang, we of the middle ranks should raise the standard of independence and save our language from corruption and ruin. Their rank may be very high, but their taste and discrimination must be very low. Yet these (slang phrases) are expressions which are in daily use amongst the elegant and the accomplished of the upper circles; and so between the Slang of high life and the Slang of low life, between the violation of propriety by those who do know better, and the stupid affectation of servile imitators who do not — pure English is rarely heard, save from the lips of well-bred foreigners or those of a few honest people“.

Ogsaa i en Afhandling i Thackeray's udmærkede Corn-

hill Magazine om: „Burlesques“ tilskrives Forfattere af lav-komiske og burleske Theaterstykker en væsentlig Skyld i det om sig gribende Slang. Efter at have omtalt, hvorledes Aristophanes latterliggjorde Sokrates's Lærdomme, kastede Stænk paa ham og saaledes maaskee var den første Aarsag til den Forfølgelse, som endte med hans Dom og Død, siges: „In the present day the only murder of which Burlesque can be found guilty, is the murder of the English language. It is to be laid to the charge of burlesque writers, that they have familiarized the educated public with the use of Slang. Slang words and phrases are now of frequent occurrence in our literature. We meet with them not alone in a low class of publications, but in the leading articles of newspapers, in the orations of senators, and even in books of a solid and standard character.“

Lexicographen Noah Webster antager sig for en Deel dette nye Sprog — theoretisk; men praktisk fordømmer han det, da man liden eller ingen Oplysning i dette Capitel finder i hans Ordbog. „It would not be judicious — siger han — to reject all new terms, as these are often necessary to express new ideas. . . . It is to be remarked that, in general, vulgar words are the oldest and best authorized words in the language, and their use is as necessary to the classes of people who use them, as elegant words are to the statesman and the poet.“ Og dog forklarer han i sit Lexikon Slang med: „Low vulgar unmeaning language.“ Definitionen er efter Grammatikeren Biskop N. Lowth, som skrev for hundrede Aar siden!

J. C. Dickens's Household Words, i en Artikel om Slang, omtales hvor udbredt Slang er for nærværende Tid; dog synes Forfatteren at have taget Munden vel fuld, naar han siger: „You may hear Slang every day in term

from barristers in their robes, at every mess table, at every bar mess, at every college commons, in every club dining-room; from Mr. Speaker in his chair to the Cabinet ministers whispering behind it," o. s. v. Men, siger han: „If the evil of Slang has grown too gigantic to be suppressed, let us at least give it decency by legalising it. But the compiler of such a dictionary would have no light task.“

Man maa tilstaae, at efteralt staaer Sproget for Die=bliffet paa et meget critisk Standpunkt. Det gamle Sprog forslaaer ikke til Nutidens Krav; Slang vil de Dannede ikke naabent bekjende sig til, og det Støbegods af angliseret Latin og Græsk, hvori Bulwer Lytton især har udmærket sig i tidligere Skrifter, forkastes nu, deels fordi det heelt kun kan forstaaes af classisk dannede Folk, deels fordi Eng=lænderne have en naturlig Avillie mod lange Ord: „hard words and jaw-breakers.“

Betragtet fra vort — og, i det Hele, Udlændin=gens — Standpunkt, faae vi overlade Sprogets Menselse og dets Pleie til Englænderne selv. For os og Andre er det nok, at Slang's Tilværelse er en Kjendsgjerning, som frembyder store Vanskeligheder, hvilke for en Deel maae overkommes, hvis man skal kunne sjonne de Bøger, man læser, eller den Tale, man hører, — ja af Enhver, som interesserer sig for det engelske Sprog. Er nu dette nye Sprog vanskeligt selv for Indfødte, hvad bliver det da ikke for Udlændingen? Forfatteren i Household-W. siger: „In England an Englishman has never done learning his own language. Its words are like a provisional committee with power to add to their number. A foreig=ner may hope to read and write English tolerably well, but he will never speak it without a long residence in England, and even then he will be in no better case than the English bred Englishman, continually learning,

continually hearing words of whose signification he has not the slightest idea. We really do want a new dictionary, if not in justice to ourselves, at least in justice to foreigners."

At der i nærværende lille Ordbog forefindes mange Ord, som ellers ere ret kjendte, har ikke sin Grund i, at de ikke ere Slang; deres Herkomst er dog Slang eller Cant, og, efterhaanden indforlivede i Sproget, have de efter deres gangbare Brug ligesaa god Adkomst til Borgerret i Sproget som andre; men endnu have de ikke faaet den, og maae indtil videre taale Benævnelsen: Slang.

Rilderne til dette lille Arbejde ere deels de faa gamle Smaafrister om Cant, Flash og Slang, som habes i Engelsk, men som ikke række langt efter Nutidens Krav, deels nyere Forfattere, som ofte selv forklare Ordene, deels ogsaa egen personlig Jagttagelse og Erfaring. Men hovedsagelig skyldes mange Oplysninger den anonyme Forfatter til „a dictionary of modern Slang“ by a London Antiquary, som paa de fleste Steder er fulgt, men som heller ikke har rammet Tidens Fordringer i denne Henseende. „The Antiquary“ synes som hans Forgjængere at have dvælet mere ved Cant end Slang, og det er dog det sidste, som man nærmest kommer i Berørelse med. At der mangler Adskilligt og at flere Ord ere ufuldstændigt eller ubestemt forklarede hos ham kan og bør man vel sætte paa Tidens Regning; hans Bog er nemlig fra 1858 og paa fem Aar gjør Slang store Fremstrid. Om nærværende Forfatter ogsaa har suppleret meget og troer at have samlet det Onskelige og Fornødne, er det dog klart, at Adskilligt vil savnes deels formedelsk Banskeligheden i at erholde sikker Oplysning deels paa Grund af Slang's bevægelige og om sig gribende Natur.

Af de Forfattere, som hovedsagelig ere benyttede, anføres her følgende, saavel som de ved Citaterne angivne Forkortelser. Ved meget gangbart Slang er ingen Forfatter anført.

Forkortelser.

- A. S. er Albert Smith — „the fortunes of the Scattergood family“.
- Amer. — Amerikansk Slang.
- Ant. — Antiquary, author of Slang.
- C. M. The Cornhill Magazine (c. by Thackeray).
- c. el. th. c. — især thieves' Cant.
- D. — Charles Dickens — „Nic. Nickleby“, „Sketches“, „M. Humphry's Clock“, „O. Twist“, „Pickwick Papers“, o. fl.
- Fl. — Flash language.
- H. — Theodore Hoff — „Jack Brag“.
- H. W. — Household Words (c. by C. Dickens).
- J. — Douglas Jerrold, — „Men of character“, St. Giles and St. James“.
- Jng. — „Ingoldsby“, „the Ingoldsby Legends“.
- Jr. — Jrff.
- L. — S. Lover, „Rory O'Moore“, „Handy-Andy“.
- P. — Punch.
- Pug. — (Pugilist), Boxersprog.
- Q. v. — quod vide o: see dette Ord.
- S. — C. Selby „Maxim. and Spec. of W. Muggins.“
- L. S. — „London Society“, et Maanedsskrift.
- Th. — Thackeray, — „Miscellanies“, „Hogg. Diamond“ „Book of Snobs“, o. fl.
- Th. M. — Thomas Moore — Poems.
- Turf. — Udtryk fra Bæddeløbene.
- Univ. — Do. fra Universiteterne.
-

A.

ABRAM (Abraham) — SHAM, cf. SHAM-ABRAHAM, v., at foregive Sygdom eller Nød. c.—, s. Forstillelse, Spillen under Dække. S. (s. Illustr. London News No. 791. Suppl.)

ABSQUATULATE, løbe bort, liste sig bort.

ADAM'S ALE, Vand. c.

ADDLE (= MUDDLE), gjøre svag, tom, bedøve.

ADMIRAL OF THE BLUE (sc. apron), Skjænkervært.

AGOG, lysten, begjærlig. S.

ALDERMAN, en Ralkun; behængt med Pølser i en Slagterbod: „A. in chains“.

ALL MY EYE! Bevare's! (Udtryk af Forbauselse) c.

ALL TO SMASH, i Stykker; fallit.

ANKLE-JACKS, Snørestøvler.

APPLE-PIE ORDER, to be in a., være i fuldkommen, meget god Orden. Sng.

ARTICLE. Mand, Dreng (nedsættende, spottende Udtryk).

AUNT SALLY (Tante Sarah), et yndet Spil og Lidsfordriv ved Væddeløb, Markeder eller Badesteder; et Træhoved sættes paa en Stok eller Pæl, som rammes fast i Jorden; man sætter en Kridtpibe istedetfor Næse og i Afstand sigter man efter den med korte Træstokke og søger at knuse „Tantes Næse“. (See Corn. Mag. No. 18, 1861; P. No. 911).

AWAKE, flog, ikke ubidende om, som forstaaer en Andens Mening, s. Wide awake.

Ba.

BACK OUT, v., trække sig ud af en Vanskelighed, Forlegenhed, (modsat: go ahead). Ing.

BAGGAGE, Tøse, Drog. L.

BAGMAN, Probenreuter.

BAGS, „to have the b. off“, være sin egen Herre, have nok af Penge.

BAIL, s. Leg.

BALMY, adj. affindig, s. Søvn. D.

BAMBOOZLE, bedrage. Ing.

BANDY, Sirpence.

BANG UP, adj. udmærket, fortrinlig, P.; v. at overgaae, overtræffe. S. —, adv. hurtigt, rask.

BANTLING, ungt Barn.

BARKER, 1) en Udraaber ved Boder, Markedsforestillinger o. s. v. for at lokke Folk. 2) en Pistol, (= barking irons). c. D.

BARNACLES, Brillen. c.

BARNEY, 1) (= spree), Lystighed, „Kommers“. 2) Optøier, Gadeuroligheder, „to get up a b—“. 3) Pøbelhob, Folkemasse. c.

BASKET, „to beasketed“, være tilovers, blive tilfødsat (i et Selvfab,) være ude af sit Element. S.

BEAK, Dyrighedsperson, Dommer, Politi-Embedsmand.

BEAK-HUNTER, En, som stjæler Fjærtræ. C. M; th. c.

BEAN, 1) (for) en Sovereign (Guldmynt); 2) Penge; 3) en Ubetydelighed, en „Døit“, s. Haddock.

BEAR kaldes den Speculant, som paa Børsen sælger Aktier eller contraherer Forretninger i Statspapirer uden at eie de dertil fornødne Penge, s. Bull.

BEAT HOLLOW, gaaſte at overgaae, overvinde, s. Sticks.

BELCH, Maltbrændeviin, Whisky, s. queer.

Be.

BELCHER, f. Billy.

BELLOWS, Lunger. c.

BENDER, Sixpence. D. Andre = a shilling.

BENJAMIN, Kjøle. P. f. Upper-Benjamin.

BETTY, Dirif.

BILK, v. jure, bedrage, sætte sig i ulovlig Besiddelse af fremmed Eiendom; S.; Jng.

—, s. Bedrager, „Snyder“.

BILLY, Silke(lomme)tørklæde. Efter de forskjellige Mønstre: belcher, gullstribet med Hvidt eller Sort imellem; blue billy, blaa Bund med hvide Prikker, o. s. v.

BILLY-NILLY, med eller mod sin Willie (notens-volens). S.

BISHOP, f. Burke.

BIT, Penge; ogsaa = fourpence. Bit of blood = spanker, fortrinlig Hest (Nide- el. Væddeløbshest).

BIT-SMASHER, En, som betaler med uagte, falske Mynt (base coin).

BLAB, fladre, fortælle (forraade) en Hemmelighed.

BLACK DIAMONDS, Steenful.

BLACK-GUARD, en smudsig, gemeen Person. (Antages at have været en Benævnelse i forrige Tider paa simple Gadedrenge, som levede af at pudse Fodgængernes Skotoi, midlertidigt at holde og passe Gentlemens Heste og modsattes „the horse-guard“ — Armeedepartementet, udenfor hvilket de gjerne havde deres Standqvarter; Ant.); en „Skøier“ — ogsaa i Spøg.

BLACK-LEG el. LEG, Bedrager i Spil, Væddemaal o. s. v.

BLADE, Mand, Person, især om klogtige, slue Personer — „a knowing blade“.

BLANK, stuffet, „lang i Ansigtet“.

BLARNEY, v. at fryde, prale. (Antages at komme

Bl.

af Blarney-Castle i Irland, som paa Grund af dets stejle Belliggenhed og høie Mure ansaaes for ubestigeligt og uindtageligt; deraf „to have licked the Blarney stone“). —, s. 1) Overdriivelse, Stryderie, 2) Fissighed, Kneb, „Fuulhed“. Ing. Ir.

BLAST, bande, sværge, ønske Ondt over. c.

BLAZES, (like Bl.) rasende, desperat. „What the bl.“ hvad Pøffer? c. D; S.

BLIND-HOOKEY, et Slags Hazardspil, „Spille paa Houggen“.

BLOAK, 1) = fence, q. v. 2) Person, Mand; old h. Fader. = Bloke.

BLOATER (Bloter) eg. Røgesild, brugt som Skjeldsord.

BLOB, s. Blab.

BLOOD, 1) En, som fører et altfor „raast“ Liv. 2) bloods, unge, livlige Herrer af fornemmere Stand, især som føre et lystigt Liv, „young bloods“ — s. Buck. 3) om fortrinlige Ride- el. Væddeløbsheste. s. Bit.

BLOOMER, „you are a bl.“, du er en Perle, udmærket. D.

BLOW, angibe (for Politiet). c. „Blow me tight“, et Udraab hos de simpleste Alasfer, for at bestyrke et Udsagn, et Løfte o. s. v. omtrent = „tightly inflated“. D.

— out., s. Gjæstebud, Smaus. c.

— up, stjende paa, bruge Mund. D.

— ing up, Grettesættelse, Stjend.

BLUBBER, „flæbe“, græde (som et Barn).

BLUE, forvirret, overrasket; to look b. blive forbau- set eller stuffet. „Till all was bl.“, indtil Alt gik rundt (for ham). Th.

BLUE (sc. stockings), lærd, affekteret Dame (uqvindel- delig).

— s. Billy.

Bl.

BLUE, v. = pawn.

— bag, Sagfører. P.

— devils, „to have the bl. d.“, være meget melancholisk, nedslagen (stærkere end: low spirits).

— pigeon-flyers, Glasmestere og lignende Arbeidere, som under Føregibende af at reparere borttage Blyet og løbe bort dermed. c. C. M.

— Ruin, Vin (Brændevin). Jng.

BLUED, beruset.

BLUES, 1) „Admiral of the bl. f. Admiral; 2) Udsald af Modløshed, Nedslagenhed, = blue devils.

BLUFF, bidst, mut, uvenlig (men ærlig).

BLUFFER, f. Rum bluffer.

BLUNT, Penge, c.

BOB, = a shilling. c. D.

BOBBERY, „Spektakel“. Jng.

BOBBISH, meget godt; slink; to be b—, el. doing b., have det godt, leve vel. c. D.

BOBBY, Politibetjent; v. slaac, ramme. c

BODY-SNATCHER, Politibetjent, = runners, q. v.

BAG-TROTTER, Jrlænder. c.

BOGEY el. bogy = old Nick.

BOGGLE el. Bogle, 1) studsse, være raadvild, 2) gjøre Feiltagelser, bringe i Urede. S.

BOLLINGER, en Hat. P.

BOLT, løbe bort, undvige. c.

BONE, v. stjæle, rapse, c. D. Boned, paagreben (af Politiet).

BONE, s., „to make no bones of it“, ikke at betænke sig paa, ikke at gjøre Sansselighed ved. c. S.

BONE, adj. udmærket (nu forældet) c.

BONNET, s, den Person, som tilsyneladende spiller med Entrepeneuren (Banqueuren) med hvem han hemmelig

Bo.

staaer i Forbindelse, men binder, naar en Fremmed kommer til Spillet. c. J; D.

BONNET, v. slaae Hatten ned over Ens Dine.

BONNETER, 1) som lokker En til Hazardspil; kommer maaskee af Talemaaden: to set the cap (bonnet) at somebody, lægge an paa En, sætte sine Garn ud efter En (om Fruentimmer). 2) Spark, Puf. P.

BOOBY, Dumrian; Fur (Skolesp.) = lag.

BOOK, for Betting-book, Bog, hvori antegnes de Væddendes Navne og Summens Størrelse ved Hestevæddeløbene; deraf: „to make a book of it. (Turk).

BOOSE, el. **BOOZ**, s. Drifkevarer (Biin el. Brændeviin), Th. s. Peck.

—, v. drifke, beruse sig, „supe“.

BOOZER, Druffenbolt.

BORE, en fjedelig Person, en Plageaand.

BOSH, Løb, Snaf. P.

BOSKY, druffen. H. W; S.

BOTHER, v. plage, fjede; lægge sig „op i“ Noget; b— into one's concerns lægge sin Næse v. f. v. — s. = Bosh.

BOTHERATION, Plage, Fortræd; ofte et Udtryk af Uergjælsel, Utaalmodighed el. Brede, „b— to it!“ Pokker i Bولد!

BOTTLE, v. „to b. a voter“, hindre En fra at møde frem til Stemmegivning ved Parlamentsvalg, f. Ex. fængsle En for ubjæmlet el. ubetydelig Gjeldskrav. f. Bulwer's Student „the Law of Arrest“.

BOUNCE, s. Pralerie; v. fryde, prale. c.

BOUNCER, En, som stjæler, medens han handler med en Udsælger — især Haandværker, th. c.

BOUT, 1) haardt Arbeide, „Rappetag“, Strid. J. 2) „to drink a b.“, drifke et Glas. Th.

Bo.

BOUZING-KEN, Olhuus. c. f. Booz.

BOWL OUT, opdage, gribe i. (Taget af Cricket-Spil).

BOWLES, Skve; th. c.

BOX-HARRY, 1) Middag og Thee i eet Maaltid — et Probenreuter-Udtr. 2) f. Dine.

BRACE UP, pantsætte Tyvegods. c.

BRACELETS, Haandjern. c. C. M.

BRAN-NEW, splinterny.

BRAND, Hvedebrød. c. D.

BRASS, Penge.

BRAWL, „to lead the b—s“, føre an Dandsen (gam.), især — en Runddands. Ing.

BRAWLER, Slagsbroder; som gjerne ypper Klammerie.

BREACHED = to have the bags off (q. v.) c.

BREAD-BASKET, Mave. (Fancy-term).

BREAK, et Slags Bogn.

BRICK, munter Fyr, „lystig Fætter“ a regular b, rigtig god Kammerad, = a first-rate fellow.

BROADS (Brads), Spillefort.

BROGUE, irsk Sprog og Accent.

BROTH, Vilshoved, „Baldstyring“. Ing.

BROWN, „to do b.“, gjøre Noget tilgavns (eg. om velstegt Kjød — well done). „Doing it b.“, „holde længe ud“ — om Lystigheder og da overskride Udrueligheds Grændser. Done b., bedraget, juret, overrasket. Th.

BROWN, s. = a halfpenny. Ing.

BROWN-BESSY, Soldater-Gevær.

— GEORGE 1) Kommissbrød, 2) et Slags Parsk med Vidst (gam.) Ing.

BRUISER, Nævefjæmper, Boxer.

BRUM el. BRUMMAGEM 1) = Birmingham; 2) Birn. = Varer; uægte, pletteret. c.

Br.

BRUSH (off), løbe sin Vej. Jng.

BUB, Drif (al Slags); Brændeviin. Jng.

BUCK, lystig el. fiffig Herre; „young bucks“ i Mod= sætning til „old fogeys,“ q. v. „Bucks and bloods“ = „young swells“, s. blood. Th.

BUCKLE, fatte, begribe; b — to, begynde strax, tage raff fat.

BUFF, 1) bande, 2) vrdne imod. c.

BUFFER, 1) old h., Fader, s. Governour. 2) god= modig, suild (gammel) Mand. „Poor old h!“ (medli= dende el. haanligt) Staffel, „Susing“ s. Ex. Søsyege Pers., som Sømændene gjøre sig lystige over; Folk, som ere blevne bedragne. P. 2) en Hund. c.

BUFFS, 1) det 3die Linie-Regiment (Maccauley) 2) in h., i Linnedærme.

BUFFY, beruset. H. W.

BUGGY, Glg, let Vogn til een Hest. Amer.

BUG-HUNTERS, Rjeltringe, som udplyndre drufne Folk. c. C. M.

BUILD, forsærdige (Klæder); b — er, s. P.

BULL, 1) (modf. Bear, q. v.), Børspekulant, som indlader sig paa Kjøb af Statspapirer uden tilstrækkelig Betalingsæbue. Paa Statspapirernes mulige Stigen be= roer Spekulationens Fordeel, og B. fremkommer da med sine Fordringer; synke de, gjør han sig usynlig, ligesom i modsat Tilfælde „the Bear“. 2) en Krone (Mynt). c.

BULLY, s, broutende, „skjeldende og smeldende“ Per= son, (uden Mod, men søger ved sin Adfærd at imponere), en „grov Knægt“.

— v. overfuse med Skjend eller truende Tale.

BUM-BAILIFF, en Sherifs Betjent.

BUMP, 1) adj. overende (ved Fald), 2) en Smule, et „Gran“. P.

Bu.

BUNDLE, afreise. *S.*

BUNG, *s.* Pengepung; *b-eyed*, druffen, *c.*

— *v.*, overrække, overgive; drikke.

BUNKUM, *Jur.* Amer.

BURKE, *v.* gjøre af med, taget Livet af. *S;* *Jug.*
— efter en bekendt Mand, William Burke, som i Forbindelse med Hare kvalte sine Offere og solgte Eigene til Dr. Knox til anatomisk Brug. Ligtvæ kaldes resurrection-men, fordi de stjæle Eigene til dette Brug, da der i England hersker stor Fordom mod Dissection. Bishop dræbte Børn i samme Hensigt.

BUSH, Guldgraveres midlertidige Opholdssted i det Frie under Gravningen.

BUSS, *s.* 1) en Omnibus (Hyrebogn for Mange i regelmæssig Fart mellem bestemte Steder i en By; for: Omnibus. 2) *Rhs;* *v.* kysse. *S.*

BUST el. **BURST**, angive En for Politiet; forraade en Medskyldig, som er arresteret. *D.*

BUSTER el. **BURSTER**, 1) et lidet Brød, „a two-penny b.“ 2) *adj.* særdeles stor; „to be in for a b“, at skulle have sig en „rigtig“ Moro eller Spads.

BUTTONER, som narrer en Anden til at spille (om Penge). *th.* *c.*

BUZ, besjæle Ens Lomme. *c.* C. M. deraf: Buzzer = pickpocket.

C.

CABBAGE, *v.* rapse, stjæle (Johnson).

CAD, 1) Tjener ved en Omnibus, som luffer op og modtager Betalingen; 2) (for cadger) en gemeen, simpel, slet Person.

CADGER, Ligger af laveste Slags — paa Gaden tyvagtig, bedragerisk; en „Gadefluff“. *c.* *f.* Codger.

C.

CAGG, aflægge Maadeholdsløfte (Amer.)

CAKE, svag, tøstet Person.

CANISTER, Hoved. (Pug.)

CANT, 1) et Slag (paa Munden); 2) Udtryk og Talemaader, særegne for visse Haandværk, Næringsveie, Stænder o. s. v. 3) Sprog eller Udtryk mellem Tyve, Pøbel, eller, simpelt Gadesprog. s. Chaunt.

CANTAB, en Student ved Cambridge-Universitetet. (fork. s. Cantabrigiensis).

CARD, a knowing c. = knowing blade, q. v.

CARNEY, tale blidt, „godsnaakke“. S.

CARROTS, satirisk Udtryk for rødt Haar. Th.

CASE (casa), Huus, ydre Deel af en Bygning, c. s. Crack. s. Trotting case.

CASK, Sig, egen (privat) Vogn, = brougham. H. W.

CAST, Rollebesætning el. Fordeling. (Theat.)

CASTING VOTER, som ved sin Stemme gjør Udslaget ved et Valg.

CASTOR, (Mands-) Hat.

CATCH ME, „catch them alive, oh!, prøv paa! lad mig see,“ Puds, tag ham! Udtrykket er Stumpen af et Refrain af en populair Sang og er bleven et „London-word, a Cockneyism“, som gjør megen Lykke og gjør ofte samme Virkning som en Bittighed. Dickens siger: „An audience will sit in a theatre and listen to a string of brilliant witticisms, with perfect immobility; but let some fellow rush forward and roar out: „It's all serene,“ or „Catch' em alive, oh!“ (this last is sure to take) pit, boxes and gallery roar with laughter.“

CATCH A CRAB, s. Crab.

CATCHPOLE, Assistent hos en bailiff (Retsbud under en sheriff), som under forskjellige Paastud ærgrer eller

Ca.

ængster Folk, f. Er. ved Hunsinquisitioner efter et begaaet Tyverie, ved Gjeldsfordringer, Indførsel, o. s. v.

CHAFER, „to tread the ch.“, at arbejde i Trædemøllen (Tugthuset). c.

CHAFF, spøge, narre, drille for Spøg, hazellere, f. Quiz, Stuff.

CHAFFING, Snak.

CHANCE, „to throw a ch. away“, udsætte sig for overordentlig stor Risiko eller Fare. th. c. C. M.

CHANCERY, (Cancelliet). „Get the head in ch.“, 1) siges om den, hvis Hoved holdes fast under Modstanderens Arm, og bliver ubarmhjertig banket (Pug.); f. Fibbing; 2) komme i en Vanskelighed, som der intet Haab er om at rede sig ud af. Cancelliet har ligetil de sidste Tider — da nye Love have rettet paa Manglerne — været i ilde Udraab i England for Retsfagernes langsomme Behandling og Juristernes svigefulde Udhaling af Processer, hvorved de berigede sig paa Partens Bekostning og ofte til hans fuldstændige Ruin.

• CHAP, 1) s., en Karl, „Fyr“ — brugt haanligt el. foragteligt; fork. af chap-man, Høker, Handelskarl; 2) adj. fortrinlig, 3) det Udmærkede, „Perlen“, „Rosinen i Pølsen“. Den sidste Betydning er maaskee kommen af, at Ordet først betegner: Reyne, Sprække og er saaledes brugt i Analogie med Crack, som har begge disse Betydninger, f. Crack.

CHARLEY, en Gadevægter, f. Mill.

CHATTER-BOX, en uophørlig Snakker, „Skraleser“.

CHAUNT, synge, bekendtgjøre paa Gaden ved Sang; deraf Cant.

CHEDDAR, noget Udmærket f. cut. s.

CHEEK, Uforskammethed; deraf cheeky = saucy.

CHEESE, s. Fortrinligt; „the cheese“, bedste Slags,

Ch.

Udmærket; Fordeel; deraf cheesy. „That's the cheese“, det er netop Tingen (the very thing). P.

CHEESE, v. holde 'op med. s. Jest.

CHEVEY el. CHEVY, c— out, løbe ud. S. (Stoleudt.)

CHICKEN, „on the other side of a ch.“, være paa den urette Side af Trediveaars=Alderen (om ugifte Fruentimmer). S

CHICKEN-HAZARD, et Hazardspil med Kort, „Flaa= Geden“.

CHICKEN-HEARTED, bange, feig, s. white-livered.

CHINK, Penge. c.

CHINKERS, 1) Penge, 2) (Fange=) Lænker. c.

CHIPS, 1) Penge. 2) Brudstykker, smaae Anekdoter. D.

CHOKER (eg. Dvæler), 1) Halstørklæde, Halsbind; white choker = a clergyman; 2) Garotter. c.

CHOPS, Mund; Rind; chops-stick, Gaffel.

CHOUSE, bedrage En for sin Anpart. Ing.

CHRISTEN A YACK, at bortskrabe Fabrikantens Navn paa et sjaalet Uhr og sætte et fingeret i Stedet. C. M.; lh. c.

CHUBBY, tykkindet, rund og trivelig.

CHUFF, Moro, Lystighed. c.

CHUM, Kammerad, Skole= Universitets Kammerad. (Univ.).

Efter foregaaende skriftlig Prøve for 2den og 1ste Latin- og Realclassse samt 4de og 3die Fællesclassse begynder den øvrige Deel af Examen ved Arendals Middel- og Realskole Fredag den 26de Juni og afholdes overensstemmende med hosføiede Tabel. I 1ste Latin- og Realclassse, samt i 4de, 3die og 2den Fællesclassse begynder Examinationen for Afdeling 1, Formiddag Kl. 8, for Afdeling 2 Formiddag Kl. 10, for 4de og 3die Fællesclassse Afdeling 1 Eftermiddag Kl. 4, Afdeling 2 Eftermiddag Kl. 5.

Mandagen den 6te Juli Formiddag Kl. 10 ville de Disciplene tildeelte Charakterer blive offentlig oplæste.

Paa Rectors og Medlæreres Vegne tillader jeg mig at indbyde Disciplenes Forældre og Enhver, som maatte interessere sig for Skolen og dens Formaal til at overvære den mundtlige Examen.

Arendal, i Juni 1863.

Edw. Witttrup.

Examen

Juni og

Dage.	Formiddag Kl. 8.	Eftermiddag Kl. 4.
Fredag d. 26de Juni.	6te Cl. Latin Smith. 5te - Latin b. Ugländ. Latin a. Wittrup. 4de Fælles- Cl. Tydsk, _{1 2} Aalholm. 3die Fælles- Cl. Historie, _{1 2} Jespersen. 2den Fælles- Cl. Historie, _{1 2} Elligers. 1ste Fælles- Cl. Regning Knudsen.	5te Cl. a, Engelsk Wittrup 3die _{1 2} Tydsk Aalholm
Løvedag d. 27de Juni.	6te Cl. Historie Jespersen. 5te - Tydsk, _{1 2} Aalholm. 4de - Naturhistorie, _{1 2} Bugge. 3die - Regning, _{1 2} Salvesen. 1ste - Geographie Knudsen.	6te Cl. Engelsk Wittrup 5te b. - Fransk Aalholm
Mandag d. 29de Juni.	6te Cl. Tydsk Aalholm. 5te - Historie, _{1 2} Jespersen. 3die - Religion, _{1 2} Ugländ. 2den - Religion, _{1 2} Elligers. 1ste - Skrivning Knudsen.	6te Cl. Fransk Aalholm
Tirsdag d. 30te Juni.	6te Cl. } Naturhistorie Bugge. 5te - } 4de - Regning, _{1 2} Salvesen. 3die - Geographie, _{1 2} Jespersen. 2den - Norsk (skriftl.) Elligers. 1ste - Religion Knudsen.	6te Cl. Geographie Bugge. 4de - Geographie, _{1 2} Jespersen.

s-Tablet

li 1863.

Dage.	Formiddag Kl. 8.	Eftermiddag Kl. 4.
Onsdag . 1ste Juli.	5te Cl. Religion, _{1 2} Jespersen. 4de - Norsk, _{1 2} Bugge. 2den - Norsk, _{1 2} Elligers.	6te Cl. Religion Jespersen. 5te - Regning Salvesen.
Torsdag . 2den Juli.	6te Cl. a Græsk Ugland. 5te - Matematik Salvesen. 4de - Historie, _{1 2} Jespersen. 3die - Norsk, _{1 2} Bugge. 2den - Regning, _{1 2} Elligers. 1ste - Norsk Afskrift Knudsen.	6te Cl. b. Græsk Bugge.
Fredag . 3die Juli.	6te Cl. Matematik Salvesen. 5te - Geographie, _{1 2} Jespersen. 4de - Religion, _{1 2} Ugland. 3die - Naturhistorie, _{1 2} Bugge. 2den - Geographie, _{1 2} Elligers. 1ste - Norsk Knudsen.	
	6te Cl. er 2 Latin og Realcl. 5te - er 1 Latin og Realcl. 4de - er 4de Fællesclassen. 3die - er 3die do. 2den - er 2den do. 1ste - er 1ste do.	